

ĐA-VÍT RƯỚC HÒM GIAO ƯỚC VỀ GIÊ-RU-SA-LEM

Kinh Thánh: II Sa-mu-ên 6:1-19

Câu gốc: “Hãy cảm tạ mà vào các cửa Ngài, hãy ngợi khen mà vào hành lang Ngài, khá cảm tạ Ngài, chúc tụng Danh của Ngài” (Thi Thiên 100:4)

Mục đích: Giúp học viên khi đến Nhà của Đức Chúa Trời để thờ phượng Ngài, phải cẩn trọng giữ sự trang nghiêm, cung kính.

KINH THÁNH ĐỌC HẰNG NGÀY

Chúa Nhật	Chúa Giê-xu dạy phải trang nghiêm, cung kính (<i>Mác 11:15-17</i>)
Thứ Hai	Đa-vít rước Hòm Giao Ước (<i>II Sa-mu-ên 6:1-9</i>)
Thứ Ba	Đa-vít rước Hòm Giao Ước lần hai (<i>II Sa-mu-ên 6:10-19</i>)
Thứ Tư	Đa-vít dâng các của lễ (<i>I Sử Ký chương 15-16:3</i>)
Thứ Năm	Thi Thiên của Đa-vít (<i>Thi Thiên 24:1-10</i>)
Thứ Sáu	Trang sức trong Nhà Chúa (<i>Thi Thiên 96:1-13</i>)
Thứ Bảy	Đến cùng Đức Chúa Trời (<i>Thi Thiên 42:1-11</i>)

Khai Triển Bài Học

Hòm Giao Ước dài chừng 122cm, cao và rộng chừng 76cm, làm bằng gỗ quý, bọc vàng ròng. Bên trong chứa hai bảng đá chép Mười Điều Răn, một bình vàng đựng đầy ma-na và cây gậy trổ hoa của A-rôn (Hê-bơ-rơ 9:4). Hòm đặt trong Nơi Chí Thánh của Đền Tạm khi dân Y-sơ-ra-ên di chuyển từ núi Si-nai về Đất Hứa. Khi đã vào Ca-na-an, dân Y-sơ-ra-ên đặt Đền Tạm tại Si-lô, thuộc địa phận chi phái Ép-ra-im (I Sa-mu-ên 1:3). Khi dân Y-sơ-ra-ên chiến trận với dân Phi-li-tin, họ thỉnh Hòm Giao Ước của Đức Chúa Trời cùng ra trận với họ, có hai thầy tế lễ là Hóp-ni và Phi-nê-a đi theo, hy vọng nhờ đó chiến thắng dân Phi-li-tin. Kết quả họ bị dân Phi-li-tin đánh bại và Hòm Giao Ước bị cướp luôn (I Sa-mu-ên chương 4). Dân Phi-li-tin đem Hòm Giao Ước về, bị Chúa hình phạt nên họ sợ hãi, đem Hòm trả lại cho dân Y-sơ-ra-ên tại Ki-ri-át Giê-a-rim, thuộc biên giới của chi phái Giu-đa và Bên-gia-min (I Sa-mu-ên chương 5 và 6). Người Y-sơ-ra-ên lên thỉnh Hòm Giao Ước về đặt trong nhà của A-bi-na-đáp (I Sa-mu-ên 7:1). Hòm Giao Ước ở đó cho đến khi Đa-vít thỉnh về Giê-ru-sa-lem.

I. ĐA-VÍT THỈNH HÒM GIAO ƯỚC TỪ NHÀ A-BI-NA-ĐÁP ĐẾN NHÀ Ô-BẾT Ê-ĐÔM (II Sa-mu-ên 6:1-11)

Từ khi Hòm Giao Ước ở tại Ki-ri-át Giê-a-rim cho đến lúc Đa-vít lên ngôi (II Sa-mu-ên 6:1-11) và thỉnh Hòm Giao Ước về Giê-ru-sa-lem, thì tinh thần thờ phượng của dân Y-sơ-ra-ên rất nguội lạnh. Đa-vít nhận thấy sự thất bại của Y-sơ-ra-ên trong thời của Sau-lơ trị vì là do đó mà ra. Nên khi lên ngôi vua, ông nghĩ ngay đến việc thỉnh Hòm Giao Ước của Chúa về Giê-ru-sa-lem để lập lại sự thờ phượng cho dân sự (I Sử Ký 13:1-4). Hòm Giao Ước không phải là hình tượng để thờ phượng, nhưng là một vật thánh chỉ về sự hiện diện của Đức Chúa Trời.

Công việc đầu tiên của chúng ta là thờ phượng Chúa, nhu cầu lớn nhất của chúng ta là nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài (Ma-thi-ơ 6:24,33). Vô luận ở đâu, Áp-ra-ham đều lập cho

Đức Giê-hô-va một bàn thờ tại đó (Sáng Thế Ký 12:7-8; 13:18), ngoại trừ khi ông bị cám dỗ xuống Ê-díp-tô. Sự cám dỗ trước nhất và lớn nhất là bỏ qua sự thờ phượng Chúa và do đó mà thất bại như dân Y-sơ-ra-ên. Đa-vít triệu tập ba mươi ngàn người Y-sơ-ra-ên kéo đến thành Ki-ri-át Giê-a-rim, thuộc Giu-đa để thỉnh Hòm Giao Ước về. Trước sự hiện diện của Đức Giê-hô-va vạn quân, Đa-vít và cả nhà Y-sơ-ra-ên cầu khẩn Danh Ngài, họ nhảy múa, ca hát với đủ thứ nhạc khí để chúc tụng Ngài. Thật là một đám rước trọng thể vui vẻ chưa từng có trong dân Y-sơ-ra-ên. Nhưng về việc này, Đa-vít có thiếu sót lớn là ông không cầu nguyện và không nghiên cứu luật pháp Môi-se về cách thỉnh Hòm Giao Ước. Thay vì phải xỏ đòn vào bốn khoen ở bốn góc Hòm để khiêng trên vai cho thật vững vàng, thì Đa-vít đã theo cách người ta thường chuyên chở mà làm (Dân Số Ký 7:9). Vì vậy, khi hai con bò vấp chân, thì xe bị nghiêng, U-xa đi bên cạnh, vội vàng đặt tay trên Hòm Giao Ước để giữ lại. Đức Chúa Trời liền nổi thịnh nộ về sự xúc phạm của U-xa, nên ông phải chết (Dân Số Ký 4:15).

Bài học mà Chúa muốn dạy người Y-sơ-ra-ên đời xưa và chúng ta ngày nay là sốt sắng thờ phượng Chúa chưa đủ, mà còn phải biết cách thờ phượng để được đẹp lòng Ngài. Đa-vít sốt sắng thỉnh Hòm Giao Ước về nhà mình là việc đáng khen, nhưng không thi hành đúng cách là việc đáng trách nên bị tai họa. Chúa dạy bảo Giô-suê: *“Quyển sách luật pháp này, chớ xa miệng người, hãy suy gẫm ngày và đêm, hầu cho cẩn thận làm theo mọi điều đã chép ở trong; vì như vậy người mới được may mắn trong con đường mình và mới được phước”* (Giô-suê 1:8). Hòm Giao Ước ở trong nhà cha của U-xa một thời gian dài, khoảng hai mươi năm (I Sa-mu-ên 7:2). U-xa đã quá quen thuộc với Hòm Giao Ước nên sinh ra khinh lờn, mà tưởng rằng trong trường hợp như vậy, ông có rời Hòm Giao Ước cũng chẳng hại gì, không ngờ ông đã xúc phạm đến sự thánh khiết của Đức Chúa Trời là một tội rất nặng. Ngày nay người ta thường viện lý do hoàn cảnh đặc biệt, trường hợp bất khả kháng mà hành động phi pháp, tưởng rằng Chúa sẽ bỏ qua. *“Chớ hề dối mình, Đức Chúa Trời không chịu khinh dể đâu”* (Ga-la-ti 6:7a).

Na-đáp và A-bi-hu là thầy tế lễ, con trai của A-rôn cũng đã phạm tội rất nặng như vậy. Theo luật pháp, khi vào Đền thờ để dâng hương, họ phải dùng lửa tại bàn thờ của lễ thiêu (Khải Huyền 8:5). Nhưng lần này, họ đã cho vào bình hương một thứ lửa lạ, là điều Chúa không phán dạy họ, nên một ngọn lửa từ bình hương lòi ra giết họ ngay. Vì lòng tự phụ, họ nghĩ rằng lửa nào cũng được miễn cháy hương lên là đủ. Không ngờ, họ đã phạm tục hoá sự thánh khiết của Chúa, đem lửa phạm vào Đền thánh. Nên sau đó, Chúa đã phán: *“Ấy là một mạng lệnh đời đời, trải các thế đại, hầu cho các người được phân biệt điều thánh và điều chẳng thánh, sự khiết và sự chẳng khiết”* (Lê-vi Ký 10:9-10). Chúng ta thường khoe khoang lòng sốt sắng của mình trong sự thờ phượng Chúa. Hãy coi chừng, lửa đó có phải từ bàn thờ của sự dâng mình mà Thánh Linh cảm động, hay là một thứ lửa lạ, phạm tục do tư dục xui khiến? Khi đến nhà thờ, chúng ta phải giữ sự trang nghiêm cung kính như Môi-se cung kính cởi giày ra trước sự hiện diện của Chúa trong bụi gai cháy. Xin đừng xem thường sự thánh khiết mà xúc phạm Đức Chúa Trời, phạm tục hóa sự thờ phượng Ngài như U-xa, Na-đáp và A-bi-hu. Trong các nghi thức thờ phượng như dâng con, báp-têm, tiệc thánh, hôn phối, giảng dạy, cầu nguyện, ca hát... phải rất cẩn thận. Đó là những vật thánh, những việc thánh, có liên hệ trực tiếp với Đức Chúa Trời chí thánh. Chúng ta được phước hay họa, tùy thuộc vào hành vi của chúng ta có xứng đáng hay không. Thấy U-xa chết, Đa-vít sợ, không dám rước Hòm Giao Ước về nhà mình, vì nhận biết mình chưa chuẩn bị tinh thần một cách xứng đáng. Hòm Giao Ước bèn được đưa vào nhà của Ô-bết-Ê-đôm, một người thuộc chi phái Gát.

II. ĐA-VÍT THỈNH HÒM GIAO ƯỚC TỪ NHÀ Ô-BẾT-Ê-ĐÔM VỀ GIÊ-RU-SA-LEM (II Sa-mu-ên 6:12-19)

Người ta thuật cho Đa-vít rằng Chúa đã ban phước cho gia đình Ô-bết-Ê-đôm rất nhiều. Vì Ngài là hòn đá vấp ngã cho kẻ không vâng lời, nhưng là hòn đá góc nhà, chọn lựa và quý báu cho kẻ vâng lời Ngài. Vì thế, sau ba tháng, Đa-vít tổ chức rước

Hòm Giao Ước từ nhà Ô-bết-Ê-đôm về Giê-ru-sa-lem. Không phải Chúa chỉ muốn ban phước cho một gia đình, mà cho cả dân Y-sơ-ra-ên. Lần này Đa-vít chuẩn bị chu đáo, đúng với luật pháp Môi-se. Ông nói: “*Ngoại trừ người Lê-vi, chẳng ai xứng đáng khiêng hòm của Đức Chúa Trời; vì Đức Giê-hô-va đã chọn chúng đáng khiêng hòm của Đức Chúa Trời và hầu việc Ngài luôn luôn*” (I Sử Ký 15:2). Đám rước hết sức trang nghiêm, trọng thể, cứ mỗi sáu bước của những người khiêng, Đa-vít dâng một tế lễ thiêu. Đa-vít không theo một vũ điệu nào, nhưng ông nhảy múa một cách vui mừng trước mặt Chúa như một người thường không kể mình là vua. Cả nhà Y-sơ-ra-ên đều vui mừng, Đa-vít dâng của lễ rồi chúc phước cho dân sự. Đức Chúa Trời nhân từ, thương xót, chậm giận, đầy ân huệ và thành thực, nhưng chẳng kẻ kẻ có tội là vô tội, vì Ngài cũng là Đấng thánh khiết, “*sự thánh khiết là xứng đáng cho nhà Ngài đến đời đời... Hãy mặc trang sức thánh mà thờ lạy Đức Giê-hô-va*” (Thi Thiên 93:5; 96:9).

Thánh khiết và hạnh phúc phải đi đôi, nếu không thánh khiết cũng không hạnh phúc. Muốn sống thánh khiết và hưởng hạnh phúc, chúng ta phải trung tín đọc Kinh Thánh để biết phải làm gì, làm sao, làm lúc nào, hầu đẹp lòng Chúa luôn luôn.

CÂU HỎI ÔN BÀI

1. Khi lên ngôi, Đa-vít làm gì?
2. Trong việc tổ chức rước Hòm Giao Ước, Đa-vít thiếu sót gì? Hậu quả ra sao?
3. Sự chết của U-xa, Na-đáp và A-bi-hu dạy chúng ta điều gì?
4. Khi Hòm Giao Ước trong nhà Ô-bết-Ê-đôm thì có gì xảy ra?
5. Khi Đa-vít tổ chức rước Hòm Giao Ước lần sau thì chu đáo thế nào? Kết quả ra sao?

Bài 41 ĐA-VÍT RƯỚC HÒM GIAO ƯỚC VỀ GIÊ-RU-SA-LEM

Kinh Thánh: II Sa-mu-ên 6 :1-19

Câu gốc: Thi thiên 100:4

1. Kích thước của Hòm Giao Ước là bao nhiêu ?

- a. 1^m2 x 0^m76.
- b. 76^{cm} x 1^m2.
- c. 1^m22 x 0^m76.
- d. Tất cả đều sai.

2. Đa-vít thỉnh Hòm Giao Ước về về Giê-ru-sa-lem từ đâu ?

- a. Ki-ri-át Giê-cô-nia.
- b. Nhà Ô-bết Ê-đôm.
- c. Nhà A-bi-na-đáp.
- d. Tất cả đều sai.

3. Khi đã vào đất hứa dân Y-sơ-ra-ên đặt Hòm Giao Ước ở đâu ?

- a. Si-chem thuộc địa phận Ép-ra-im.
- b. Si-lô thuộc địa phận Ma-ha-na-im.
- c. Giê-a-rim thuộc địa phận Ép-ra-im.
- d. Tất cả đều sai

4. Tinh thần thờ phượng của Y-sơ-ra-ên như thế nào khi Đa-vít chưa rước Hòm Giao Ước về Giê-ru-sa-lem ?

- a. Mong chờ.
- b. Thờ ơ.
- c. Nguội lạnh.
- d. Nóng nảy.

5. Hòm Giao Ước chỉ về gì ?

- a. Về sự hiện diện của Đức Chúa Trời.
- b. Ngai của Đức Chúa Trời.
- c. Chỉ về lòng thương xót của Đức Chúa Trời.
- d. Tất cả đều đúng.

6. Đa-vít đã mắc sai lầm gì khi thỉnh Hòm Giao Ước từ nhà A-bi-na-đáp ?

.....
.....

7. Tại sao U-xa chết khi rờ đến Hòm Giao Ước ?

- a. Vì khinh thường, phạm đến sự thánh khiết của Đức Chúa Trời.
- b. Vì muốn chứng tỏ mình quan tâm đến Hòm Giao Ước.
- c. Câu a và b đúng.
- d. Câu a và b sai.

8. Vì sao Đa-vít không đem Hòm Giao Ước về Giê-ru-sa-lem khi thấy U-xa chết ?

- a. Không muốn.
- b. Buồn.
- c. Sợ.
- d. Tất cả đều đúng.

9. Chúng ta dễ bị cám dỗ mà khoe khoang điều gì khi thờ phượng Đức Chúa Trời ?

- a. Lòng kính kiền.
- b. Sự hiểu biết.
- c. Lòng sốt sắng.
- d. Tất cả đều đúng

10. Bao lâu sau vụ U-xa thì Đa-vít mới thỉnh Hòm Giao Ước về Giê-ru-sa-lem ?

- a. Gần 3 tháng.
- b. Hơn 3 tháng.
- c. Đúng 3 tháng.
- d. Tất cả đều sai.

Bài 41 ĐA-VÍT RƯỚC HÒM GIAO ƯỚC VỀ GIÊ-RU-SA-LEM

Kinh Thánh: II Sa-mu-ên 6 :1-19

Câu gốc: Thi thiên 100:4

1. Vì sao dân Phi-li-tin trả Hòm Giao Ước cho dân Y-sơ-ra-ên sau khi cướp được ? Hòm Giao Ước được trả về như thế nào ?

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

2. Tại sao Đa-vít thỉnh Hòm Giao Ước từ nhà A-bi-na-đáp về Giê-ru-sa-lem bị thất bại ? Chúng ta học được gì từ sự thất bại đó ?

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

3. Vì sao Đa-vít thành công trong việc rước Hòm Giao Ước lần thứ hai từ nhà Ô-bết Ê-đôm? Phước hạnh nào Đa-vít nhận được từ thành công đó ?

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....